

Όσκαρ Ουάιλντ
Το πορτρέτο
του Ντόριαν Γκρέυ

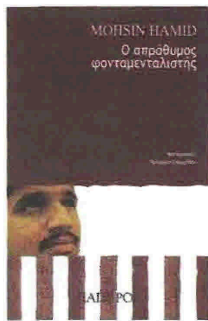
Μετάφραση: Κ. Καρθαίος

Εκδόσεις: Πατάκη

Σελ.: 376

Το υπέροχο, πάντα επίκαιρο και ακαταμάχητο ζήτημα της ομορφιάς θέτει σαν ευχή και κατάρα το κλασικό και πολυδιαβασμένο αριστούργημα του Όσκαρ Ουάιλντ. Ο νεαρός Ντόριαν Γκρέυ, παρασυρμένος από την απεικόνισή του ερωτεύεται ανεξέλεγκτα το είδωλό του. Το πορτρέτο που φιλοτέχνησε ο ζωγράφος Μπάτζιλ Χόλγουορντ μοιάζει με την αιώνια παγίδα που στήνει η ανθρώπινη μοίρα στον ίδιο της τον εαυτό, ως πρόσχημα για να πέσει μέσα της. Τι άραγε θα μπορούσε να οδηγήσει σε μέθη την ανθρώπινη ύπαρξη αν όχι η αποτύπωση της ομορφιάς της με σάρκα και οστά; Ποια δύναμη θα μπορούσε να αντισταθεί σε αυτόν τον συνδυασμό - τυφώνα της νεότητας με την ομορφιά; Παρασυρμένος από την πρόσκαιρη και αυθάδη ομορφιά του ο Ντόριαν Γκρέυ δεν το πολυσκέφτεται. Πουλιάει αμέσως την ψυχή του στον διάβολο με αντάλλαγμα την αιώνια νεότητα και το αιώνιο κάλλος. Δέσμιος της θνητότητάς του, ο άνθρωπος πολλές φορές παρασύρεται από τη μάταιη ελπίδα της αιωνιότητας. Όντας ωστόσο θνητός είναι κι αδύναμος. Ευάλωτος λοιπόν

καθώς είναι από τη φύση του, πέφτει εύκολο θύμα σε ό,τι τον ξεπερνά. Υπό την επιρροή του φίλου του Χάρι Γουότον, ο νεαρός Γκρέυ δεν θα χάσει λεπτό, προκειμένου να παραδοθεί στις απολαύσεις που τον περιμένουν με ανοιχτές τις αγκάλες. Εδώ θέλω να σταθώ στην επίσης κλασική μετάφραση του έργου από τον Καρθαίο, που εύστοχα ανέσυραν από τη λήθη οι εκδόσεις Πατάκη και προσφέρουν εκ νέου στο αναγνωστικό κοινό. Πρόκειται για μια μετάφραση ιστορική, παρακαταθήκη για τα γράμματά μας.

Mohsin Hamid
Ο απρόβουτος φονταμενταλιστής
 Μετάφραση: Παλμύρα Ισμιρίδου
 Εκδόσεις: Πάπυρος
 Σελ.: 210

Όλα αλλάζουν στη ζωή ενός πακιστανού μετανάστη που ζει στην Αμερική μετά την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου 2001. Ως τότε η νέα του πατρίδα υπήρξε κάτι παραπάνω από γενναίοδωρη μαζί του. Ο Τσάνγκεζόχι μόνο ολοκληρώνει τις σπουδές του στο Πρίνστον, ένα από τα κορυφαία πανεπιστήμια του κόσμου, και βρίσκει μια σπάνια θέση εργασίας σε μεγάλη εταιρεία, αλλά ερωτεύεται μια Αμερικανίδα και πίνει σπίτι στη Νέα Υόρκη. Τη στιγμή που ο Τσάνγκεζόχι έχει καταφέρει να αναρριχηθεί στις κορυφές του «αμερικανικού ονείρου», έρχεται η αποφράδα της Σεπτεμβρίου για να καταρρεύσει μαζί με τους Δίδυμους Πύργους και η δική του πραγματικότητα. Τότε όλα αλλάζουν με καταγιστικούς ρυθμούς. Δεν νιώθει απλώς ένας ξένος, ένας παρείσακτος, αλλά βιώνει τον κίνδυνο σε κάθε βήμα. Τα πάντα σ' αυτή την πρώην φιλική και φιλόξενη χώρα στρέφονται εναντίον του. Η ελευθερία που ένιωθε γίνεται τρόμος, ένας πραγματικός εφιάλτης. Αυτή η αλλαγή της χώρας απέναντί του τον κάνει άλλον άνθρωπο. Ο συγγραφέας και ο ήρωας του μυθιστορήματος έχουν πολ-

λά κοινά σημεία· κι αν προσθέσει κανείς και τη χειμαρρώδη αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο, δεν θα δυσκολευτεί να συμπεράνει ότι σε αυτό οφείλονται τόσο η εκδοτική επιτυχία του μυθιστορήματος όσο και η λογοτεχνική αξία του. Στο σημείο που ταυτίζονται ήρωας και συγγραφέας οι σελίδες αποκτούν άλλη διάσταση και διαφορετική «θερμοκρασία». Η ιστορία κορυφώνεται όταν ο πρώην επιτυχημένος μετανάστης αλλάζει και μεταμορφώνεται σε έναν άλλο, αυτόν που βρίσκεται καταφύγιο στη δική του πατρίδα και στον πολιτισμικά δικό του εαυτό.

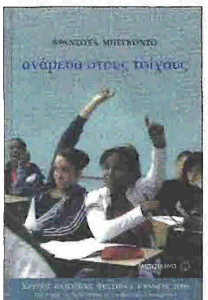

Ιζαμπέλ Αλιέντε
Όλες οι μέρες
 Μετάφραση:
 Λεωνίδα Καρατζάς
 Εκδόσεις: Ωκεανίδα
 Σελ.: 528

Πάνω από είκοσι πέντε χρόνια έχουν περάσει από τότε που η ανιψιά του δολοφονηθέντος προέδρου της Χίλης Σαλβαντόρ Αλιέντε έκανε την πρώτη της εμφάνιση στα γράμματα με το «Σπίτι των πνευμάτων». Ένα βιβλίο που δεν δυσκολεύτηκε να γίνει μεγάλη εκδοτική επιτυχία, καθιερώνοντας την Αλιέντε ανάμεσα στα κορυφαία ονόματα της ισπανόφωνης λογοτεχνίας. Έκτοτε κάθε βιβλίο της γίνεται γνωστό στο ελληνικό κοινό από τις εκδόσεις Ωκεανίδα. Στο νέο της πολυσέλιδο μυθιστόρημα η Αλιέντε μοιάζει να ισορροπεί ανάμεσα στη βιογραφία και τη μυθοπλασία. Πρωταγωνιστές είναι πρόσωπα από την οικογένειά της στην Καλιφόρνια, που συγκατοικούν σε ένα σπίτι μαζί με λογοτεχνικούς ήρωες. Σ' αυτή την παράξενη συμβίωση, όπου αλήθεια και φαντασία μοιάζουν να έχουν την ίδια βαρύτητα, τόσο στο μυθιστόρημα όσο και για τη συγγραφέα του, παρελαύνουν αναμνήσεις ζωής, ένα παρόν κι ένα ζωντανό παρελθόν. Μέσα από μια γραφή στην οποία κυριαρχεί

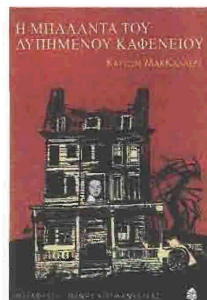
το συναίσθημα και που οι αναμνήσεις κάθε ζωής όπως και οι απολογισμοί συνεχίζονται από συναισθήματα, η Αλιέντε δεν ξεχνά την παθιασμένη ειρωνική της κλίση, κι έτσι το κείμενο κρατά ως το τέλος την ένταση και τη θερμοκρασία του δίχως να καταπονείται από αυτό το ταξίδι προς τα πίσω. Το βιβλίο κινείται στο πλαίσιο μιας οικογενειακής ιστορίας, όπου το κυρίαρχο δίπολο είναι ένα ώριμο πλέον ανδρόγυνο, το οποίο, όπως συμβαίνει σε κάθε μακροχρόνια σχέση, μοιράζεται μαζί καλές και κακές στιγμές και το σημαντικό παραμένει η προσήλωσή του σ' αυτή την κοινή ζωή που προσφέρει η οικογένεια. Η Αλιέντε φαίνεται να επιχειρεί έναν συνολικό απολογισμό που τη συνδέει με το περίφημο Σπίτι των Πνευμάτων της.

B

Φρανσουά Μπεγκκόντο
Ανάμεσα στους τοίχους
 Μετάφραση: Μαριλένα Καρανζάνη
 Εκδόσεις: Μεταίχμιο
 Σελ.: 280

Ο Μπεγκκόντο, συγγραφέας του μυθιστορήματος «Ανάμεσα στους τοίχους», κρατά τη βασική θέση του ήρωα-αφηγητή στις σελίδες του βιβλίου του, που μεταφέρθηκε στη μεγάλη οθόνη, στην οποία και κλήθηκε εκ νέου να υποδυθεί εν τω αυτώ του, ως πρωταγωνιστής αυτή τη φορά της κινηματογραφικής ταινίας. Το μυθιστόρημα σκηνοθέτησε ο Λοράν Καντέ και κέρδισε τον Χρυσό Φοίνικα στο πρόσφατο Φεστιβάλ Καννών. Ο Μπεγκκόντο αφηγείται σε πρώτο πρόσωπο και με έντονη συναισθηματική φόρτιση τις εμπειρίες του ως δάσκαλος. Ο αναγνώστης παρακολουθεί με ημερολογιακή ακρίβεια την «ανάμεσα στους τοίχους» καθημερινότητα δασκάλου και μαθητών. Επιλέγοντας τον μικρόκοσμο της τάξης, ο συγγραφέας-δάσκαλος αναζητεί τις ανάλογες αντιστοιχίες με τη μεγάλη κοινωνία. Την κοινωνία της σημερινής Γαλλίας, με τα σύγχρονα προβλήματα. Ο μαθητικός πληθυσμός είναι πολυποικίλος, τόσο στην εθνοτική του ετερότητα όσο και στην κοινωνική του διαστρωμάτωση. Μέσα από τη σχέση που αναπτύσσεται ανάμεσα στον κόσμο των μαθητών και στον παραδοσιακό λίγο-πολύ κόσμο του δασκάλου, μαθητές και δάσκαλος αλληλοδιδάσκονται. Στην προσπάθεια να κατανοήσει τον δύσκολο παιδόκοσμο μέσα σε μια πολυπολιτισμική τάξη, ο δάσκαλος αναζητεί τη βοήθεια της χαμένης του παιδικότητας κι έρχεται αντιμέτωπος με το άγνωστο παρόν των μαθητών του. Ένα παρόν που επιπόλαια πολλές φορές θεωρούμε ότι γνωρίζουμε, με αποτέλεσμα να μην καταφέρνουμε να κατανοήσουμε, όχι το μέλλον αλλά το πολύπλοκο και πολυήχο παρόν των παιδιών μας.

Κάρσον ΜακΚάλλερς
Η μπαλάντα του λυπημένου καφενεύου
 Μετάφραση:
 Μένης Κουμανταρέας
 Εκδόσεις: Κέδρος
 Σελ.: 158

Η Δεσποινίς Αμέλια με την παρουσία της, την ψηλή γεροδεμένη κορμοστασιά της, το ανδρικό της ντύσιμο, τα σταχτιά αλλήθωρα μάτια της και τα επιδέξια χέρια της, που της εξασφαλίζουν με την επιδεξιότητά τους μια άνετη ζωή, χαρίζει ένα ιδιόμορφο ενδιαφέρον σε μια απελπιστικά βαρετή επαρχιακή πόλη του αμερικανικού Νότου. Εγκλωβισμένες μέσα στην πλήξη ζωές θα βρουν κάποια στιγμή διέξοδο, μια ευκαιρία να διασκεδάσουν την αφόρητη βαρεμάρα τους, που μοιάζει με τις απελπισμένες λευκές αυγουσιότικες μέρες, σε ένα καφενείο. Ένα καφενείο που ζωντανεύει θαρρείς τη ζωή σε μια νεκρόπολη, όπου μόνη διαφυγή διασκεδάσεως αποτελούν οι κουβέντες των αλυσοδεμένων, όπως αυτές ακούγονται να γλιστρούν κάθε απόγευμα από το κάτεργο που βρίσκεται στη δημοσιά του Φορκς Φολς. Η Δεσποινίς Αμέλια με την παρότρυνση ενός απίθανου καμπούρη, του Εξαδέλφου Λάιμον, όπως τον αποκαλούν, μετατρέπει το σπίτι της σε καφενείο, χαρίζοντας μια απρόσμενη ζωντάνια στην τελατωμένη πόλη. Ωστόσο ό,τι κατάφερε ο απίθανος καμπούρης, να χαρίσει δηλαδή μια διέξοδο χαράς στη μνηστή καθημερινότητα των κατοίκων, το καταστρέφει η επανεμφάνιση του πρώην συζύγου της Αμέλια. Ενώς συζύγου δέκα ημερών όλων κι όλων – τόσο είχε κρατήσει ο κοινός τους βίος πριν χωρισούν ξανά τις ζωές τους! Ο πρώην σύζυγος, ένας πολύ όμορφος στην όψη άντρας, μετά τη μακρόχρονη θητεία του στις φυλακές, εμφανίζεται στην πόλη θαρρείς μόνο και μόνο για να καταστρέψει το καφενείο, αυτόν τον τόπο χαράς και ανακούφισης, για να εξαφανιστεί αφήνοντάς το κλειστό και την ανάμνησή του ζωντανή: ναι, εδώ κάποτε υπήρξε ένα καφενείο που ανακούφιζε πολλές ζωές.